

200

1107-1056

Barkoi ha-shlishi.

# ב ר ק א י

השלישי

או

## גואל הדם

כולל שירים על ישראל ותקותו

אשר שר המשורר הנודע בכל קצוי ארץ ואיים רחוקים

נפתלי העריץ אימבער

יוצר השירים "חתקוה" ו"משמר הירדן"

תרס"ה.



NEW YORK.

ברפוס א. ח. ראזענבערג, 50 קאנאל סט., ניו-ארק.

# BARKOI

THIRD

OR

The Blood Avenger

POEMS

BY

NAPHTALI HERZ IMBER

AUTHOR OF THE

JEWISH ANTHEM

HATIKWA

1904.

NEW YORK,

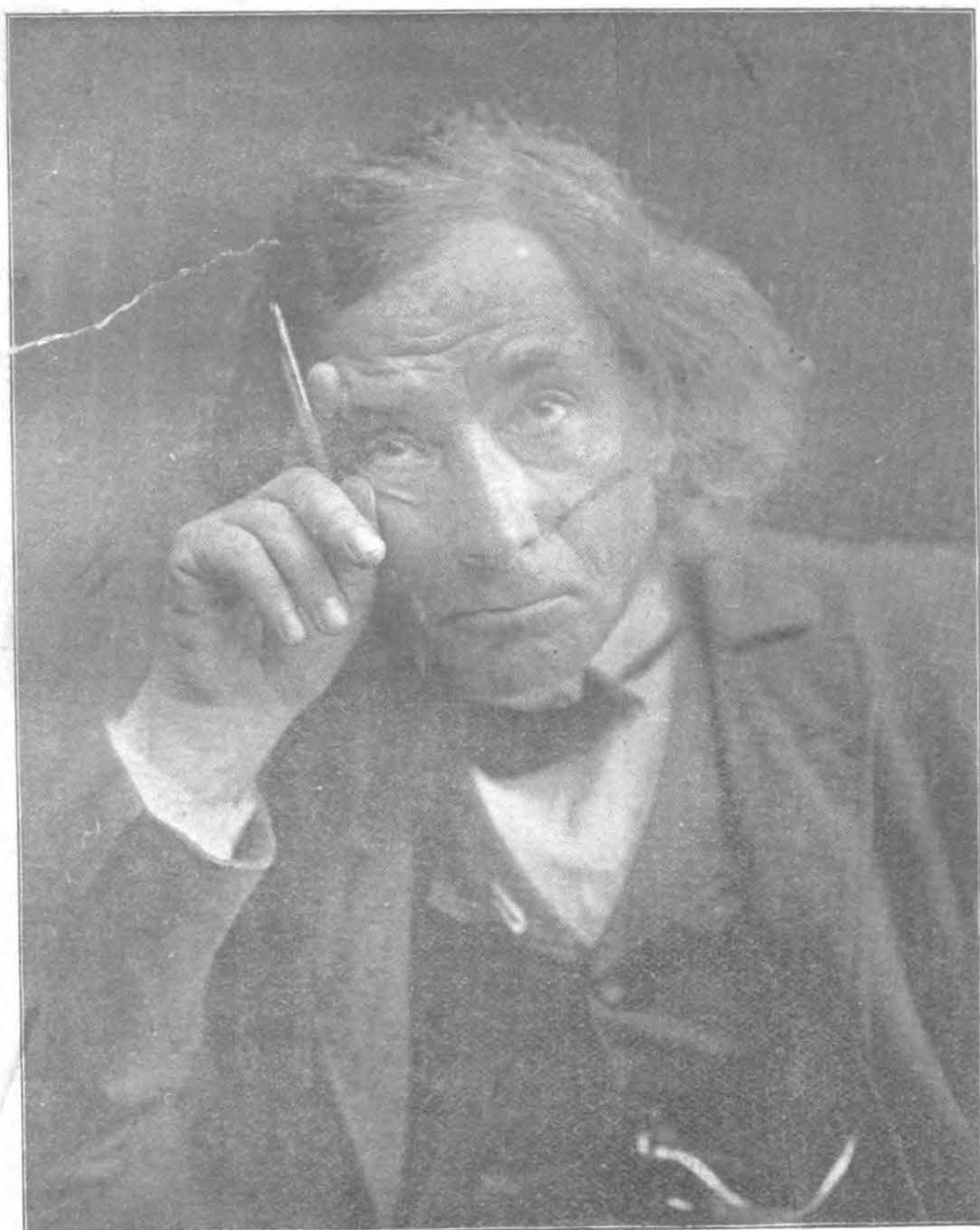
Press of A. H. Rosenberg, 50 Canal St., New York.

---

Copyright by the author Dec. 31, 1904 No. 34,500.

PJ  
5053  
.I32  
B3





## PREFACE

It was my privilege to read the poems, herewith published, while the whole world was denouncing Russia for the atrocities in Kishinev. The poem **משא יון** June 4, 1902, „The Burden Concerning the Nation of Ivan The Terrible“, and the phrase **יאפאן וסינים עליך** „Japan and China Will Draw Their Swords Against Thee“, impressed me as a prophecy rather than a poem. As national poet, as the author of the Hatikvah and as one who has seen Israel in the Diaspora throughout three continents, it is but natural that Mr. Imber should give expression to the feelings, hopes and aspirations of his people. The poems written as they are in the language of Isaiah, read like the prophecies of Isaiah, and I have no doubt the coming generations will look upon them as such. The idioms and the phrases are not mere rejoicing over the downfall of an enemy, but the well known prophetic phrase **כה אמר ה'** Thus hath said The Lord **לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם כי** „Mine are vengeance and Recompense“, Russia slips, the day of its calamity draws nigh because the Lord espouses the cause of His people. **התשועה לה'** Salvation is unto the Lord. Japan breaks the pride of the tyrant. Chariot and horsemen are sunk in the wave. Japan is the rod of the Lord, wherewith He punisheth His enemies.

Dr. DAVID BLAUSTEIN,  
Superintendent of the Educational Alliance

A. H. Fromenson, in the Jewish Daily News.

## Imber as poet and prophet.



*A good steak is better than empty praise.*

*A loving, living smile is better than a gilded epitaph.*

*Naphtali Herz Imber.*

Thus our own Imber, erratic meteor on the firmament of literature, sublime genius, and lover of good red wine, author of that wonderful pastoral, homecoming song, or triumphant warrior's, march the „Hatikvah“ (it depends upon how you sing it, and how you feel when you sing it) delivers himself anent his latest volume of poems, which he has dedicated to the Mikado whom he addresses as „Avenger of Our Blood in Kishineff“.

Singularly enough, or not singular at all, if one knows Imber, this, the third volume of his poems, is written on the third continent of his sojourn. Since there are still three continents which have yet to enjoy the bliss of being trodden upon by Imber, there is a possibility that he may yet write three more volumes, six in all—if his physical system, all too weak now, from the rough treatment to which he has subjected it, does not fall to pieces meanwhile.

His first volume containing the „Hatikvah“, immortal itself, and winning a reluctant immortality for Imber, was written in Asia, and the second in Europe

In his latest volume Imber appears in the role of prophet, feeling confident that he will not be classed with the others who have assumed to prophecy since the Destruction of the Temple. He hurls invective and warnings against Russia and prophecies her downfall.

If Imber were only not Imber, worst enemy of Imber, what a great man Imber would be. Still, he is our Imber, and we hope that our Imber's third volume of poems will bring him enough material profit to buy him a little more comfort, than its his now.

**Dedicated to His Majesty, the**

**MIKADO MUTSUHITO**

**Ruler of Japan.**

**BORN NOV. 3, 1852.**

**BY THE AUTHOR.**

New York, Dec. 19, 1904.

His Majesty, the Mikado of Japan: •

Your Majesty—The horrors of Kishineff, which took place a year before the outbreak of the present war, has inspired me to prophesy the punishment of the Russians in the victory of your Majesty's arms.

There was another inspiration—the poem which your Majesty has published in three stanzas, which has inspired me to render them into the sacred language of the oldest nation of the world—the Hebrews.

I lay before the throne of your Majesty this poem, with the closing words that our hope is not yet forlorn.

Your Majesty's faithful servant,

NAPHTALI HERZ IMBER,

Care of Judge Meyer Sulzberger,

Philadelphia, Pa., U. S. A

---



## ה'רשום בכתב.

צד		
"	..... Dedication to the Mikado	1
"	..... Preface	2
"	..... Preface of Dr. D. Blaustein	3
9	..... ברקאי	4
12	..... משא יון	5
13	..... To Ivan the terrible	6
18	..... למלחמה	7
19	..... On the war	8
22	..... מפלת יון	9
24	..... אצבע אלהים	10
26	..... הקשת	11
30	..... על חרבן קישינוב	12
32	..... נוג ומנוג	13
35	..... לאדום	14
37	..... ליון	15
40	..... בחזון	16
42	..... ארבע כוסות	17
44	..... הזכרת נשמות	18
49	..... וידוי	19
51	..... My Confession	20
53	..... עקבי מלחמה שלום	21

## הרשום בכתב

54	..... למלחמה	22
55	..... On the war	23
56	..... החקוה	24
57	..... Hatikvah	25
62	..... משמר הירדן	26
63	..... The watch on the jordan	27
68	..... משא דומה	28
71	..... תפלה לדיקארנוסה	29
75	..... תפלה לחופר	30
76	..... My Prayer to the tailor	31
79	..... אף ברי	32



# בְּרַקָּאִי.

ברוק ברק וחפיצים.  
 (תהלים קט"ה).  
 ואני ידעתי נואלי חי ואחרון על עפר יקום.  
 (איוב)

1

הַפְּרָאִים בְּאַרְץ רַסְיָה  
 עָלֵי עַמִּי נִפְלוּ  
 שַׁעַר הַכּוֹ שְׂאִיָּה  
 וְדַמֵּי עַמִּי נִזְלוּ

2

בְּנִשְׁרִים לְמַרְפֵּם טָשׁוּ  
 בְּהִזְרִים עֲצָמוֹת פָּצְחוּ.  
 אֲמוֹת וּבְגִיָּהֶם רָטְשׁוּ  
 עוֹלָלִים וַיִּזְנְקִים רָצְחוּ.

3

הַלּוֹם יֵין וְשִׁכָּר  
 זֶה יוֹנֵי פְּרָאִי

10

יִסְנוּד לְאֵל גִּבֹּר  
שָׁאֵג בְּקוֹל "בְּרַק אֵי"  
4

מֵעוֹנֵי מַדְחֵן מִרְעָה  
מִתְבוֹסְסִים בְּרַם חֲלָלָיו  
לֵב שָׁמַיִם נִגְעָה  
צִעֲקַת עַמִּי וְעוֹלָלָיו.

5

אִז אֵל יוֹשֵׁב רָם  
הַמִּפְקֵד צְבָא מִלְחָמָה  
קָרָא לְגוֹאֵל הַדָּם  
לְעִשׂוֹת בְּיָוֵן נִקְמָה

6

לְנִקּוּם נִקְמַת עַמּוֹ  
קָרָא יֵאֵפֵאן מִמְּוֹרָתָהּ  
וּבְיָדוֹ כָּלֵי זַעֲמוֹ,  
כָּאֵשׁ חֲמָתוֹ נִתְּבָה.

7

עַפּוֹ, דָּאוּ בְּנִשְׁרִים  
עַל יוֹנִים הִרְיָקוּ חֲרִבוֹתָם

כְּעִיט עָלֵי הַפְּנִימִים  
נִפְלוּ עָלַי מְצוּדוֹתֵיכֶם.

8

חֵילִי יָזַן וְאֲנִשְׁיוֹ  
כִּצְאֵן לְטִבַּח הַתְּקוֹ  
צִיִּי אֲדִירָיו וּפְרָשָׁיו  
בְּבָרֵךְ "בְּרֵק אֵי" הַבְּרֵקוֹ.

עוֹד נוֹאֲלֶךְ חֵי  
בֵּת עַמִּי בַּל תִּירָאֵי  
בְּשָׁמַיִם - יֵאל שְׁדֵי  
וּבְאָרֶץ - יִבְרִיךְ בְּרֵק אֵי!  
נוֹיָאָרֶק לְמַעַן דּוֹשׁוּלָאֵי.



## משא יון.

בא קצך אמת בצערך (ורמיה בא 13).

הַתְּזוּכּוֹר יוֹנִי, מִקְדָּם הַיָּמִים

פָּרָא אָדָם חֹזִיר מִיַּעַר

עַת אֲבוֹתֶיךָ קָסְמוּ קָסְמִים

סָגְדוּ לַפְּסִילִים אֲבָנֵי צִלָּמִים

וְרוֹרִיק הָיָה אָז גָּעַר ?

הַתְּזוּכּוֹר סְבִלְתָּ תִּלְאוֹת וְנִדּוּדִים

מִשָּׂךְ יָמֵי עֲבָרְךָ לַבַּעַל

אִיךָ צָבָאוֹת גְּבוּרֵי יְהוּדִים

מִלְּךָ כּוֹזֵר נִתְּגַ הַגְּדוּדִים

וְעֵלִי רֵאשִׁיךָ הַשְּׁלִיךְ נַעַל ?

שְׁמִנְתָּ יָצְאוּ מִחֶלֶב עֵינָיִךָ

וּבְמִרְךָ פִּתּוּךָ לְהַתְּחַלֵּל בְּהַבָּלִים

תּוֹשְׁבֵי הַיְהוּדִים בְּרַחֲמֵי אֲרֻצְךָ

רְצַחְתָּ, שָׁלַלְתָּ, כָּאֵת גַּפְשֶׁךָ

שִׁבְרָתָּ פָּרָאִים מִדָּם הַחֲלָלִים.

**TO IWAN THE TERRIBLE.**

Translated by the Author.

---

Published in the "Jewish World"  
of New York, the 4th of June, 1903,  
just a year before the outbreak of  
the Russo-Japanese War.

---

**A PROPHECY.**

---

Remember the centuries gone by,  
Iwan thou terrible and wild,  
When thy sires worshipped idols,  
Made of brass and of clay,  
And Rurik was then a child?

Remember the days and years of  
old,

When Chazar's King with sword,  
Led the Jewish golden horde,  
Putting his foot upon thy head bold?

Thou waxest fat and kickest,  
In blindness thy eyes sunk,  
Thou gavest to sword and fire  
The Jews of thine Empire.  
From their blood you got drunk.

לָכֵן כֹּה אָמַר יְיָ אֱלֹהֵי צְבָאוֹת  
 עֲפָה אֶקּוּם עֲפָה אֶרְוֹמֶם  
 עֲפָה בְּקִרְבְּךָ יִפְרְעוּ פְרָעוֹת  
 כַּסֵּיף יִסְגְּרוּ לְאַרְצֵךְ לְמִשְׁאֵלוֹת  
 וּלְאוֹם וְנוֹי אֶעֱלֶיךָ יִשְׁתַּוְּיֶם

הַנְּנִי בַעִיר מִיִּרְכַּתִּי אֶרֶץ  
 גּוֹי לֹא תִדַע לְשׁוֹנוֹ  
 בְּמִבְצָרֶיךָ יִפּוֹל יִפְרוֹץ פָּרִץ  
 הוּא יָבִיא אֶעֱלֶיךָ הַקָּרִץ  
 בְּהִמּוֹן עִם יָבוֹא הַמּוֹנוֹ.

קָרָאתִי גְבוּרֵי חֲרָבִים לְטָשׁוֹ  
 גְבוּרֵי לְאִפִּי. אֶעֱלֶינִי גְאוֹתִי  
 אֶעֱרִיךָ יְהִרְסוּ, כִּצְוֹדוֹתֶיךָ יִרְעָשׁוּ  
 אִם עַל בָּנִים בָּךְ יִרְטָשׁוּ  
 וּבָךְ אֶתֵּן חֲרָב נִקְמְתִי

אֲנִי אֵלֶיךָ לִפְנֵי צְבָאוֹתָם  
 תִּעֲקֹב לְמִישׁוֹר אֲיִשָּׁר הַדּוֹרִים



Therefore, so speaks the Lord  
Zebuoth,  
I will rise, and the Trumpet will  
sound.

Thy own people will rebel,  
They will ring "Liberty's Bell."  
Thy throne will be smashed to the  
ground.

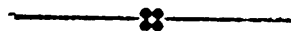
Will invite a nation from a land so  
far,  
Foreign to thee is his tongue,  
His legions all fierce and braves,  
Will come upon thee as stormy  
waves,  
To avenge for my people the wrong.

I called my warriors in battle array,  
Pride of my legions inspired by wrath.  
Thy fortress will be crashed,  
Thy stronghold will be smashed,  
They will march on the victorious  
path.

I the Lord before them will go,  
Will lead to victory all my braves,

עֲלֶיךָ גוֹיִם יָרִיקוּ חֲרִבוֹתָם  
 תּוֹגְרָמָה וְסִיגִים יְשִׁיכּוּ אוֹתוֹתָם  
 וְדָרוֹר יִקְרָאוּ לְהַפְשִׁי אֲסוּרִים.

הַטּוֹב אַתָּה מֵעַם הָרוֹמִי  
 עֲלִילוֹת בְּרָשַׁע עַל־לַעֲפִי  
 הַשָּׁמַיִם בָּסְאֵי הָאָרֶץ הַרוֹמִי  
 אֵימֹ מוֹאָבִי עֲמוֹנִי אֲדוֹמִי  
 גּוֹרְלֶךָ יְהִי כְּגוֹרֵל הָאֲרָמִי.  
 לֹא בִסְתֵר לָךְ יוֹן אֲדַבְּרָה  
 בְּמִקּוֹם תִּהְיוּ בְּאֶרֶץ נִשְׁיָה  
 עוֹדֶךָ עַמִּי בְּשִׁיר תִּזְמָרָה  
 וּלְבָנֶיךָ אֲחַרֶיךָ תִּהְלָתִי תִסְפָּרָה  
 עֲשִׂיתִי שְׁפָטִים בְּאֶרֶץ רַסְיָה.



Japan and China's hordes  
Will cast upon thee their swords,  
And set free all thy slaves.

Ar'st thou better than Ancient Rome?  
Wronged my people in the past.  
Where are the Romans? Where the Edomite?  
Who wronged Israel in spite,  
With them thy lot will be cast.

Not in secret, Iwan, to thee I speak,  
In wilderness from people afar,  
Israel will tell in song,  
To every Nation and tongue,  
Of my revenge in the land of the Czar.

---

## למחמה.

דרכת בים סוסיד מרכבותיד ישועה.  
(חכוק)

שמעו אלי גוים הקשיבו לאמים

כה אמר אל צבאות.

לעמי עתה אדבר פנחומים,

ולאויבי ימיני תורה נראות.

הגידו בגוים לעמים בשירו

"נפל יון" לפני קמיו

"נקמת קישינוב" למו ספרו,

בא קצו הלך באשמו.

ברם עמי רחץ פעמיו

הרג, טבח ילדיו ועולליו

עתה יברע לפני קמיו

ועל תררי נשף יפלו חלליו

מזרח שמש קראתי עיט

מארץ מרחק איש עצתי

קראתי ליאפאן גבור ציד

גבורי לאפי עליזי גאותי.

ON TO WAR.  

---

Translated by the Autor.  

---

Harken ye nations, to me give ear,  
So speaks the Lord of Host, and vows,  
My people I will console with cheer,  
And my enemy will strike terrific blows.

Tell ye the tidings to nations proclaim,  
How Ivan the Terrible fell.  
Revenge for Kishenef's crime,  
To all tongues the tidings tell.

In the blood of my people he washed his feet,  
Murdering their infants and child.  
Now he will suffer defeat,  
And from high mountains will flee wild.

From sunrise the Eagle I did invite  
My men in counsel from land of afar.  
I called Japan, Ivan to smite  
In battle, and crash him in war.

עָלַי יְיָן הַרְיֵקוּ חֲרִבוֹתֵם  
 בַּמַּחְנֶה רָגַהּ בְּשִׁפְתֵיהֶם תִּרְנָעָה  
 בְּיָם צִיָּה שָׁמוּ אֶתְוֹתֵם  
 בָּרְכוּ סוּסֵיהֶם מְרַכְּבוֹתֵיהֶם יִשׁוּעָה  
 הָעִיּוֹז גְּבוּרֵי — אֵל תִּחְמָלוּ  
 עַל זָקָן יֶלֶד וְשָׁב.  
 לִפְנֵי צְבָאוֹתֵיכֶם בִּקֵּשׁ יִפְדֶּנּוּ  
 צְבָאוֹת רֵאסִיָּה וּמַחְנֹת רָאמָאנָאוּ.  
 אֲנִי ד' אֵלֶיךָ לִפְנֵיכֶם  
 אֲנִי ד' אֱלֹהֵי צְבָאוֹת  
 בְּשִׁבְעָה דָּרָכִים יָנוּסוּ אוֹיְבֵיכֶם  
 וּבַחֲרָב נִקְמְתִי אֲעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת  
 יִדְעוּ הַגּוֹיִם מִרְחוֹק לְאֲמִים  
 עִם בְּחַרְתִּי יִסְפְּרוּ תִהְלֹתֵי  
 לְרִיב „קִישִׁינוּב“ אֶתֶּן שְׁלוֹמִים  
 וּלְצִיּוֹן אֶתֶּן חֶרֶב בְּאַנְתִּי

Upon Ivan they will cast their swords  
In camp "Victoria" they will greet.  
They will scatter Russia's hords  
And sink into the depths Romanoff's fleet.

Gather ye heroes—in battle array,  
No mercy—cast them off.  
They will flee, their arms down will lay,  
The various warriors of Romanoff.

I, the Lord, will go before thee,  
Will I drive they enemies yonder.  
In seven roads they will flee,  
With my revenge sword, will do wonder.

Shall it be known to nations and tongue,  
That I turned the tide.  
I revenged "Kishenews" wrong,  
To Zion will give, the sword of my pride.



## מַפְלַת יוֹן.

כבוא השמועה כי מבצר פארט ארטהור  
נפל ביד צבא היאפנים.

I

כה אָמַר ד' צְבָאוֹת  
לְשֹׁט אֵת יוֹן אֲשֶׁב לָכֶם  
מִימֵי לְיוֹן לְטוֹת תּוֹצְאוֹת  
וְעַד הֵר נִשְׁפָּה שָׂאוֹ גַם

2

הָרִימוּ קוֹל לְיֵאֵפֶאן וְשָׂרוּ  
הַנִּיפוּ יָד לְעוֹבְדֵי חַמְּנִים  
יַחַד יְבוֹזוּ פִתְחֵי מִבְצָרָיו  
וְכַדוֹרְךָ בַּגֵּת יִדְרְכוּ הַיּוֹנִים'

3

הַכִּינוּ לְיוֹן וּלְכָנּוּ מִטְּבַח  
הָרִיקוּ חֲרָבוֹתֵיכֶם יִתְבוֹסֶס בְּדָמָיו  
אֵי ד' אֲשֹׁפּוֹט הָרוֹצֵחַ  
כְּדָם עַמִּי רַחֵן פְּעָמָיו

4

גְּבוּרֵי יֵאֵפֶאן מִשְׁחוּ הַשְּׁלֵטִים  
מִרְבּוֹ הַרְמַחִים יִלְגוּ הַרְמָה



בַּיּוֹן עָשׂוּ נְקָמוֹת וּשְׁפָטִים  
אֲנִי דִי מִפֶּקֶד צָבָא-מְלַחְמָה.

5

וּדְלַתִּי נְחוּשָׁה לְפָנֶיכֶם אֲשַׁכְּרָה  
וּבְרִיחֵי בְרוֹז לְאִגְבַּע בְּשַׁעַר  
מַדָּם יוֹן חֲצִיכֶם אֲשַׁכְּרָה,  
חֲלָלִיו מֵאֲכַל לְחֵיתוֹ יַעַר

הוֹבִישׁ יוֹן בְּפָנָיו כְּלִיסָה  
בְּדֶ-לֵב לְבוֹ כְּנָשָׁיו  
מִמָּל תִּפְלָצַת אִשְׁתַּת הַזְּמָה  
יֹוֹבִיל לְפָנַי חִילוֹ וּפְרִשָׁיו.

7

אִשְׁתַּת הַזְּמָה - בּוֹל עֵץ  
עֵינֶיהָ רַק בְּתַרְשִׁישׁ מְמוֹלָאוֹת  
לְאַמוֹנַת שׂוֹא בָּא הַקֶּץ  
וְעַמָּה יַחַד יִפּוֹל לְמִשׂוֹאוֹת

8

הוֹבִישָׁה אִמְכֶם תְּהִי לְשָׁלָל  
עֲזֻרְתָּהּ אַךְ תִּקְנַת שׂוֹא

לפני יפאן תפול חלל  
אתה יגן - גוי ואלהיו.

9

עצמי אלהיכם יוכלו שי  
- למלך יפאן - איש עצתי  
אני ד' עודי מי,  
ויפאן חגרתתי בחרב נקמת.

Woodbine, N. J.



## אצבע אלהים.

קרבו הנה, גוים לשמוע  
ולאפים מרחוק באו האזינו ;  
הקבצו ושמעו, הל ושוע,  
נפלאות אל תראו תבינו.

גדול בגוים יון היה ;  
משאתו חרדו לאפים ועמים ;  
בתרבו, בקשתו נפשו חסדה,  
חילו ביבשה וציו בימים.

מַלְכֵי אֶרֶץ לְפָנָיו בָּרְעוּ  
 וַתְּהַלְתּוּ בְּגוֹיִם בְּאֵיִם הַשְׁמִיעוּ;  
 מִמְּזִרְחָה, מִמְּעֶרֶב בְּשֵׁמוֹ קָרְאוּ  
 וּמִלְּאֲקִיּוֹ עַד סָנִים הִגִּיעוּ.

פָּתַע בְּעַמֵּי פָּרַע פְּרַעוֹת  
 וּלְנָשָׁיו וְעוֹלָלָיו הִכִּין מִטְּבַח, —  
 אִזּוֹ קָמְתִי אֲנִי אֶל צְבָאוֹת,  
 לְנָקוֹם גְּקֻמַּת עַמִּי בְּיָוֶן הַרְוֹצִחַ

קָרְאתִי לְיִפְאֵן מִמְּזִרְחָה שְׁמֶשׁ  
 לְנָקוֹם בְּיָוֶן, לְעַמֵּי עֲלָל;  
 גְּבוּר יָוֶן הָיָה אֶמְשׁ,  
 עֲתָה בְּשִׁדְהָ קָמַל נָפַל חָלָל.

צִיִּי אֲדִירָיו בָּיָם צָלְלוּ,  
 בְּרִשְׁתּוֹ נָפְלוּ עֲמוֹק בְּעוֹפְרָת;  
 גְּבוּרָיו וּפְרָשָׁיו בְּקֶשׁ נָפְלוּ —  
 וְעֲתָה יִפְאֵן בַּיָּמִים גְּבַרְת.

כי האמין פואת לשמוע  
 כי "יון" יפול ביון מצולה ?  
 לפני עם קטן יברע פרעי,  
 ובים ציו יצללו בהמולה ?

---

צעקת עמי שמים עלתה,  
 אנקת עמי יאנח בגולה \*  
 אצבע אלהים זאת עשתה —  
 הורידה יון עמוק שאולה.

---

## הקשת.

מקטר לצעירי "נרוד ציון" חמלמרים ידיהם  
 לקרב ואצבעותיהם למלחמה.

---

ללמד בני יהודה קשת (י"ב).

גוללו פיריעה ספר ישרים  
 מעם עולם מימים קדמונים  
 ניהי בישרון מלך ושרים  
 לקרב יצאו בחרבות וכדונים.

בְּשִׁכּוֹן יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים

לוֹ הָיְתָה תּוֹרַת הָאָדָם

לְלַמֵּד בְּנֵי יְהוּדָה קִשְׁתִּי

מִכָּל גּוֹי וְצָר בְּקִרְבֵּי פְּדָם.

כִּי־חָסַם מִשְׁחָר מַל יְלֻדוֹתָם

לְקִרְבֵּי לְפַלְחָמָה לְכֹדוֹ יְדִיָּהֶם

כְּתַנּוּתָם כְּגַנְיִים שְׁלֹמִים כְּסוֹתָם

יֵצְאוּ לְדַבֵּר אוֹיֵב בְּשַׁעֲרֵיהֶם.

לְחַמוּ בְּעַד עַמָּם וּקְדוּשָׁם

בְּשִׁדְיֵי קַטָּל הָמוֹ כְּנָלִים

אוֹת נָתַן מֶלֶכְכֶם בְּרֹאשָׁם

מִמַּעַרְבָּה הִסְתַּעְרוּ פְּרָשִׁים קָלִים.

הַכִּירְתִּי וְהַפְּלִיתִי נָהֲרוּ אַחֲרֵיהֶם

כְּאֲרִיּוֹת לְחֹמוֹ, וּבְלַבְּכֶם בְּטָחוֹן,

עַד יָדָם הִיָּהָה בְּעֵרָה אוֹיְבֵיהֶם

וְהִיָּדַד הִשְׁמִיעוּ בְּתַרְנֻעַת נִצְחוֹן

אֶרֶץ רְנֻזָּה כְּנִשְׁאוֹן וְקוֹלוֹת

מִשְׁעֻמַּת פְּרִסוֹתָם חֲרָדָה הִרְמָה

וּבְנוֹת יִשְׂרָאֵל בְּתָפִים בְּמַחֲוֹלוֹת  
 יֵצְאוּ לְקֹדֶם שׁוֹבֵי — מִדְּחָמָה  
 מִשְׁלַל אוֹיְבֵיהֶם הֵבִיאוּ קְרִבְנוֹת  
 אֵילֵי נְבוֹת וְצֵא קָדָר  
 הוֹדָה לְאֱלֹהִים בְּשִׁפְתֵי רִנָּנוֹת  
 הַקְרִיבוּ לְמִזְבֵּחַ טוֹבִים מִעֲדָר.

לֹא נִעְזוּ לְדַבֵּר רְתֵת  
 כְּאִשָּׁה מִצָּרָה אָפֶס כִּתְּחֵב,  
 בְּנֵי בְלִי שֵׁם וּבְנֵי שֵׁת  
 לְשׁוֹנֵם לְחֶכֶם דְּבָקָה מִלְּקוֹחָב.

מִחֲמַת הַמֶּלֶךְ מִשֵּׂאת הַשָּׁרִים  
 מִם נָתְנוּ עוֹבְדֵי הַבַּעַל,  
 מוֹאֵב אֲזוּ שָׁלַח כָּרִים  
 עָלֵי אֲדוֹם הַשְּׁלִיךְ גַּעַל.

בַּת צוֹר בְּיָמִים נְבֻרָת  
 וְצִדוֹן, בְּמִנְחָה פָּנְיוֹ קָדְמוֹ שָׁרִיָּהֶם,  
 מִרְבַּת עֲמוֹן לָקַח עֲטָרָת  
 וּמִבְּנֵי חֲצוֹר אָהָלָם וּמִקְנֵיהֶם.

וַיִּמְעַת עַמִּי שָׁבַח שְׁכֵם  
 אֵיךְ לְדַרוֹךְ לְמִשׁוֹךְ בְּקִשְׁתֹּ  
 מֵאֵז בְּגוֹיִם יִלְךְ שְׁחוֹחַ,  
 לְפָנַי רָגְלוֹ יִטְמְנוּ רַשָׁתַי.  
 מִשְׁחָק הִנֵּה לְנַבְזִים וְנִגְעָרִים  
 יַעַן כְּלֵי גוֹלָה עָלֶיךָ  
 בָּאִין מֶלֶךְ וּבָאִין שָׂרִים  
 עִם בּוֹז מִשְׁפָּחוֹת יְהוּתֶת עָלֶיךָ.  
 הַבַּט הָעַמִּים יִקְרְצוּ עֵין  
 וְשָׁמַע חֲרָפְתֶּךָ לְעַנִּים עָלֶיךָ  
 נוֹדַד בּוֹדַד בְּאוֹת קִיּוֹן,  
 יְהוּדֵי הַגֵּד אֵיזָה אֶרְצֶךָ?  
 כְּרָהֵל גַּאֲלָמָה תִּלְךְ הַנֹּעָה  
 בְּצֵאֵן לְטַבַּח בֵּיד פְּרָאִים  
 אֵין מְצִיל – כִּי אֵין רַנְעָה,  
 לְהַבִּים בְּקָדָם בְּעַמְּךָ רְפָאִים.  
 לְבֵן עַמִּי עוֹרְרָה יְמִינֶךָ  
 עֲלֵה לְצִיּוֹן לְאַרְץ פְּלִשְׁתַּי.

שֵׁם תֵּצֵא בְּעִקְבוֹת אֲבוֹתֶיךָ

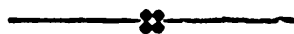
לְלַמֵּד בְּנֵי יְהוּדָה קִשְׁת

אִז לֹא תִלָּךְ קוֹדֵר וְכִט

וּבְנֵי בְלֵי שֵׁם לָךְ יִכְרְעוּ בְּיָדְךָ

פֶּחַד יִפְחָדוּ מִקִּשְׁת בְּיָדְךָ,

וּרְעֵדָה תֵּאֱחָזְבוּ מִחֶרֶב בְּיָדְךָ.



## עַל חוֹרְבֵן קִישִׁינוֹב.\*

בפרוע פרעות המון בני בלי שם בעיר הזאת  
ויתנפכו על היהודים להשמיד להרוג ולאבד.



הָבוּ רְעָמִים הָבוּ קוֹלְכֶם

וְאַרְעֵם בְּקוֹלֵי פְהָדִים וּזְנוּעוֹת

הָבוּ יָמִים הֲרִימוּ גְלִיכֶם

שִׁטְפוּ הַתְּבִל וְעָמָה הָרְעוֹת

מוֹסְרֵי-עוֹלָם הָרִים רָמִים

רָגְזוּ הַתְּפִלְצוּ לְבָשׁוּ חֲרָדוֹת

\* (נדפס ב"ידישע ווערט" בנויארק.



הִקִּיאוּ מִבְּטַנְיִכֶם גְּחִלֵי רִתְמִים  
 מוֹקְדֵי עוֹלָם אִשׁ פְּלֻדוֹת  
 אֲתַנְּהוּ רוּחוֹת סוּפוֹת וּמְעָרוֹת  
 הָאָרֶץ כְּבִדּוֹר צָנְפוֹ צָנְפוֹ  
 הַפְּחָנָה בְּלִבָּהּ בְּאִשׁ עֲבָרוֹת  
 וְתַבֵּל וּמְלוֹאָהּ תִּתְּהִי לְעִרְפָּה !

וְאַתָּה עֲלִיּוֹן יוֹשֵׁב מְרוֹם  
 הַתּוֹבֵל הַבֵּט בְּרַעַת עֲמִי,  
 אֵיךְ בָּיִם, צָפוֹן וְדָרוֹם  
 כִּי צִיָּאן לְטַבְּחָהּ נִתּוּנִים בְּנִיָּה ?

הַתּוֹבֵל הַבֵּט הַצָּרוֹת, הַתְּלָאוֹת  
 אֵיךְ עֲמִי יִתְּבוֹסֵם בְּבָם  
 הַתּוֹבֵל הַבֵּט בְּפָרוֹעַ פְּרָעוֹת,  
 בְּנֵי יִפְתִּי וְאַהֲלֵי-חַם ?

אֵיךְ נִפְלְ אֲתִיָּה אֲבוֹתֵינוּ סִפְרוֹ  
 פִּיעַל פְּעֵלָתָ אֲזוֹ לָמוֹ  
 אֵיךְ גְּבוּרֹתֶיךָ מְשׁוֹרְרִים שָׂרוּ  
 וּבְפִינוּ הַיּוֹם שִׁירָה לָמוֹ.

עֲוֹרָה יִמִּינָה אֵל צְבָאוֹת  
 לָהּ הַפִּיחַ הָעוֹז וְתַעֲצוּבוֹת  
 נִחְנוּ אֶךְ נִשְׁפּוֹךְ דְּמָעוֹת  
 בְּיָמֵי קָרֵב תְּבוֹסָה וּמְהוּמוֹת.

Rosenhaym, N. J.

---

## גֹּג וּמְגֹג.

---

בְּיָמִים קִדְמוֹנִים בְּיַד הַנְּבִיאִים  
 דִּבְרַתִּי לְחִסְדֵי אֵז בְּחֶזֶן  
 עָלֶיךָ גֹּג רֹאשׁ הַנְּשִׂאִים  
 וּבִמְשֻׁמְנִיךָ לְהִבִּיא רֶזֶן.  
 בָּאָה הָעֵת עַת שְׁלוֹמִים  
 לְרִיב צִיּוֹן אֲשֶׁר סָבְלָה  
 מִיַּד יָדַי וְרִשְׁעַת לְאֻמִּים  
 מִמְּלָכָה גְדוֹלָה וְגַם שִׁפְלָה.  
 הִנְנִי עָלֶיךָ גֹּג וּמְגֹג  
 כֹּה אָמַר אֵל צְבָאוֹת

..עת לפסליך חגך תחוג  
 אעיר עליך פחד וזעזועות.  
 מינרתי צפון קרית מלך רב  
 אשובב אותך וכל המוניך,  
 אמשךך בפת לילידי קרב  
 להשכיר חצי מדם גבוריך.  
 באחרית הימים ימים אלה  
 תפקד ממני אל צבאות,  
 אני ד' עושה פלא  
 וימיני אז תורך נוראות.  
 בלחייך עתה אשים תחום  
 אוציא אותך וכל גויך  
 לפני קהלך אטמון פחים  
 על הרי ישראל יפלו פגוריך.

בקהל גדול חיל ופרשים  
 תבוא לבוז לשלול שָׁלָל,  
 אך לנוגשים יתהפכו נגשים!  
 על פמות יהודה תפול תלל.

אָספּוּ אֵלַי כָּל עוֹף כְּנָף  
כִּי לָכֶם אֶטְבַּח טְבוּחַת  
תַּחַת אֱלֹהֵי אֱלֹוֹן וְעֵנָף  
שְׁלַחַן עֲרוּךְ אֲשַׁמַּח שָׂמוֹת.  
לֵךְ גּוֹג אֶבְיִן מִטְבַּחַת  
זָבַח גְּדוֹל לְנִמְרִים, אֲרִיֹת  
הַנִּמְרָה, הָעֵיט, יַעֲצֵם יַפְצֵחַ  
עֲצָמוֹת גְּבוּרֶיךָ מוֹת וּבְלִיֹת.  
יִתְהוֹלְלוּ, יִשְׁתַּכְּרוּ מִדָּם הַמִּוֹנֶיךָ  
עוֹף הַשָּׁמַיִם וְחַיֹתוֹ גֵּעַר  
וּסְמָל פְּסִילֵי צִלְמֵי אֱלֹהֶיךָ  
יִהְיוּ לְפִתְחֵימִים—לְאִישׁ לְבָעַר.  
דַּבְּרֹתִי בְחֶזֶן אִזְ עֲלֶיךָ  
צִדְקָתְךָ תָּבוֹא, כְּאֲרֵכָה אֲרַעֲשֶׁנָּה  
כְּרוּבֶיךָ בְּנֵת אֲדָרוּךְ חֵילֶיךָ  
עֲצָתִי תָבוֹא—וּבְעֵתָהּ אֲחִישֶׁנָּה.

Gorlemond, N. J.



## לְאָרוֹם.\*

עד אבוא אל ארוני שעירה.  
(בראשית).

אַחִים נִחַנּוּ מִבְּטָן מְלִידָה  
אֲנִי הַצֵּעִיר וְאַתָּה הַכְּבוֹד  
זֶה רַבּוֹת יָדְךָ עָלַי בְּבִדָּה  
נִשּׂוּא בַל אֹכֵל—אֲשַׁאֵף לְדָרוֹר.

אָבִינוּ לְפָנֵינוּ מוֹתוֹ בְּרִכָּךָ,  
אָחִי עֲשׂוּ אִישׁ שְׁעִיר,

כִּי תַחֲיֶה עַל חֲרָבְךָ  
וְאוֹתִי תַעֲבֹד, אָחִיךָ הַצֵּעִיר.  
אוֹתִי תַעֲבֹד! וּבְמִקְדָּשׁ אֱלֹהֶיךָ

לִבְּנֵי אִמִּי—תִּכְרַע בְּרִיךְ  
אֵךְ עָלַי תִּנָּחַת יָדֶיךָ  
בְּנִשְׁקֵךְ תִּצָּא חֲרָב בְּיָדְךָ

הִנֵּה זֶה שָׁנִים אֲלֵפִים  
רְצַחְתָּ טַבַּחְתָּ יְלָדֵי וְעוֹלָלֵי

(\* בעת עמדו היחודים בקיר האסעל על  
נפשם נגד פראי בני בלו שם אנשי רוססיה.

מִדָּם אָדָמוּ זְרָמֵי הַפְּסִים  
 חֲצִידָה שְׁפָרָה מִדָּם חֲלָלִי.  
 נִלְאַתִּי נְשׂוּאָה, אָחִי הָעוֹל  
 נִלְאַתִּי נְשׂוּאָה דְבָרִי בְלַע;  
 אִם כִּחִי רַק בְּקוֹל,  
 קוֹלִי בַּפִּטְיִשׁ יִפּוּצֵן סְלַע.  
 עָבְרוּ הַשָּׁנִים, אָחִי הַבְּכוֹר,  
 חָלְפוּ הַיָּמִים יָמֵי מַחְשָׁפִים  
 גַּם עָלַי יִזְרַח הָאוֹר  
 וְגוֹי לֹא אֶתֵּן עוֹד לְמַבִּים.  
 חָלְפוּ הַשָּׁנִים, אָחִי הַבְּכוֹר,  
 מֵאַנְחַת אֲזוּנֶיךָ פֶּחַד קָרָאֲנִי  
 חֲרָבֶיךָ בִּקְשׁ לְפָנַי הָאוֹר  
 חָלַשׁ הַיּוֹם יֹאמֵר, גִּבּוֹר אָנִי.  
 אוֹר הַתְּכַבֵּה סָבִיב זִנְרַח  
 אוֹר גָּדוֹל יִלְהֵט בְּלַחוּמוֹ  
 זִיקוֹ כְּבִידָה כְּחֵץ יִפְלַח  
 וּמִי גִבּוֹר וַיִּשְׁלָם עִמּוֹ?

מְבָרַק הָאֵוֹר אֱלֹהִים מִחֲנוּתֶיךָ  
 מִזִּיק הַחֲכָמָה אֲשֶׁר אָפְתָה  
 מֵהַ תִּתְהוֹלֵל עָלַי חֲרִבֶיךָ?  
 אֵל יִתְהַלֵּל חוֹנֵן בְּמִפְתָּח.

בִּתְרֵי לִי זְעִירָה אָחִי בְּבוֹרֵי  
 אֲרָפָא מִמְּבוֹתֵי מִמְּךָ דְּפִתֵי  
 בִּתְרֵי לִי זְעִיר וַיִּשְׁעֵי—אוֹרֵי  
 יַחֲבֹשׁ פְּצָעֵי מְנַם חֲלִיתֵי.

אֲזִי רוּחֵי עֲלֶיךָ אֲעִירָה  
 נִפְשֵׁי לֹא תִפְחַד מִמְּךָ פְּרִאֵי  
 אֲזִי אָבוֹא לְאֹדְנֵי שְׁעִירָה  
 וּבְהַר שְׁעִיר אֲקַרָא בְּרִקְאֵי

חשעה באב Philadelphia

## ליון.

זכור ימות עולם (דברים).

בְּסֶלֶם הַחַיִּים עָלַי שְׁלָבִים  
 עוֹרִים וַיּוֹרְדִים גּוֹיִם וּלְאֻמִּים

עֹלִים מְעֵטִים—וְיֹרְדִים רַבִּים  
 עֹלִים חֲלָשִׁים—וְיֹרְדִים עֲצוּמִים.

חֲלִיפָה, תְּמוּדָה, גְּבוּל וְצָבָא  
 אֵלֶּה הַיְשָׁרִים עָלַי הַסֵּלֶם

גֹּי וְאָדָם—אֶחָד וּרְבֵבָה  
 חֲקָה אַחַת יַחַד לְכֻלָּם.

צָבָא לְאַנּוּשׁ עָלַי אֶרֶץ

וְצָבָא לְגוֹיִם עָלַי אֶרְמָה

קֶץ תְּכַלִּיתֶם—כְּלִיִּן וְקַרְיָי.

מִטָּה יִרְדוּ—הַיְעֲפִילוּ הָרְמָה.

בְּכַתוּב עַמִּים קָרְאוּ הָאוֹתִיּוֹת

הָאוֹתִיּוֹת יַחַד כְּתוּמָם תְּבוֹאֲנָה

הַקּוֹרוֹת קָרוּ בְּשָׁנִים קְדָמוֹנִיּוֹת

גַּם הַיּוֹם כְּאַלֶּה תְּקַרֶּינָה

קָטָן בְּעַמִּים יוֹן הַיִּת

וּלְמֶלֶךְ הַכּוֹזֵר שְׁלַחַתָּ מִם;

שׂוֹא רָעוּר אִזּוּ קוֹיָת,

עַת בְּגִי-קָרַר כְּךָ בְּזוֹו בּוּ.



וּמִלֶּךְ הַכּוֹזֵר מִלֶּךְ הַיְהוּדִים  
 אִזּוּ בְּצִלוֹ גִּבּוֹר חֲסִידָה  
 עֵבֶר בְּאַרְצָךָ עִם הַיְהוּדִים  
 הַדּוֹם לְרַגְלוֹ מִלֶּכֶךְ הָיָה.  
 וְלֹאֵשׁ לֹאֵשׁ בְּסֻלָּם הַחַיִּים  
 עָלַי שְׁלֵכִיו עֲלִיתָ מֵעַל  
 שְׂכַחְתָּ אֵל יוֹשֵׁב שָׁמַיִם  
 וַתֹּאמֶר זֶה בְּתֶךָ לְבַעַל.  
 עֲלִיתָ מֵעַל פְּסַגַּת הַרְמָה  
 בָּדַג בְּלַעַתָּ גִּימִים וּלְאֻמִּים  
 עָתָה מִטָּה רָדָה שָׁמָּה  
 וַיִּשְׁכַּב עִם עַרְלִים רַפְּאִים וְזִמְזוּמִים.  
 מִטָּה רָדָה וְעַם שָׂסוּי  
 יִקַּח עִמָּךְ יַעֲלֶה מֵעַל  
 לְבָלִי חַת יְהִי עֲשׂוּי  
 יַעַן לֹא סָגַד לְבַעַל.  
 רָדָה מִטָּה וּשְׂאוּלָה תִצְיַע  
 חֲלִיפוֹת וַתְּמוֹרוֹת עָלַי אֲדָמָה

יוֹמָךְ פָּנָה לַיְלָךְ הַגִּיעַ  
יִשְׂרָאֵל עִתָּה יַעֲלֶה הָרָמָה.

Woodbine.

### בְּחֻזוֹן. \*

אז רבדת כחזון לחסידך.  
(תהלים).

בְּחֻזוֹן אֶרְאֶה—אֲחֵרִית הַיָּמִים  
עַת עַמִּי יָקוּם יִתְעוֹדֵד,  
עֵדֶר יִנְהַל יִשְׁדָּד תְּלָמִים  
וּבֵין הַגּוֹיִם לֹא יִהְיֶה נוֹדֵד.

בְּחֻזוֹן אֶרְאֶה עָלַי אֲדַמְתּוּ  
יַעֲקֹב יִשָּׂא קֶשֶׁת וַחֲנִית  
גּוֹיִם מִרְחֹק יַחֲבֹּ לְעַצְתּוֹ  
צִירֵיהֶם יָבֹאוּ לְכָרוֹת בְּרִית.

בְּחֻזוֹן אֶרְאֶה—עָלַי הַיָּמִים  
צִי אֲדִיר בְּיָם בּוֹסִים  
אֲנִיּוֹת יִהְיֶה אֶרְאֶה שָׁם  
עָלַי תִּרְנָם גַּם לְהַתְנוּסָם.

בְּחִזּוֹן אֲרָאָה חוֹכָה וְקִיר  
 אֲבִנִי אֶקְדַּח חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם  
 בְּחִזּוֹן אֲשַׁמַּע—בְּלוֹיִם בְּשִׁיר  
 יִנְצַחוּ עָלַי גְּבַל וּכְצִלְתַיִם.  
 בְּחִזּוֹן אֲרָאָה שְׁכִיחַת עוֹלָמַיִם  
 עַד רֹאשׁ עַמִּי כְּעֶמְקֵת  
 בְּחִזּוֹן אֲרָאָה אַחֲרֵית הַיָּמִים  
 וְדַמְעַת נִיל כִּיעֵינִי גְּנָרַת.  
 בְּחִזּוֹן אֲרָאָה—וּנְפֹשֵׁי תְשׁוּחַת  
 רַק בְּחִזּוֹן עֵינֵי תְרַאֲנָה  
 עֵת פְּנוֹת צִיּוֹן לְשׁוּחַת  
 כְּעֵין גְּדִי בְּחֻלּוֹת תְּצַאֲנָה  
 בְּחִזּוֹן אֲרָאָה—וַיְגֹדְדוּ כַחֲנָנִים  
 צְבָאוֹת עַמִּי עוֹדְדֵי כְּעֶרְכָה  
 וַאֲנִי בְּגוֹלָה אֲסִיר נְחוּשְׁתַיִם  
 רְגְלֵי בְּסֹד וּנְפֹשֵׁי נִאֲנָחָה.  
 בְּחִזּוֹן אֲרָאָה--כְּנֹר יַעִירוּ  
 בְּאֲרָץ אֲבוֹתַי כִּהֵן גְּרָתִי

בְּחִזּוֹן אֲשַׁמַּע שִׁירֵי יִשְׂרָאֵל  
 שִׁיר „הַתְּקִנָּה” לְמוֹ שְׁרָתִי.  
 אָמוֹת הַפְּעַם—בְּחִזּוֹן רְאִיתִי  
 גּוֹי וְאֱלֹהָיו—יַחַד תְּאוֹמִים  
 לֹא לְשׂוֹא לַחֲנָם קוֹיִתִי  
 נֶצַח יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקַר בְּמְרוֹמָיִם.

Pittsburg.



## אַרְבַּע כּוֹסוֹת.

מִנְחָה שְׁלוּחָה לְהַמְשְׁכִּיל הַנּוֹרֵעַ בְּשֵׁם  
 לְעוּוִין עִפְשֵׁטִיין מִנְהַל כְּרַמֵי הַחֲבֵרָה  
 „כְּרַמֵּל” בְּשִׁלְחוֹ לִי בְּשֵׁם הַחֲבֵרָה  
 יֵין חֲרַמּוֹן.

אַרְבַּע כּוֹסוֹת כְּבַמְחֻזָּה  
 בְּאַרְתֵּי זֶה מִזֶּה לְחֻוּהָ  
 (יוֹצְרוֹת לְשִׁבְחַת הַגְּדוֹל)

1.

מִנְעוּרֵי יָמַי בְּעֵלְוֵנִי אֲדוֹנָיִם  
 בְּפִרְדֵי רָדוֹ בִּי הָאֲכֻזָּרִים  
 רַבּוֹת לְשִׁתִּיתִי כְּכּוֹס הַיְגוֹנָיִם  
 שְׁתִּיתִי מִצִּיתִי קִבְּעַת הַשְּׁמָרִים.

הייתי לאיש ובארצות נודי  
 רבת שבעתי הבוז לגאיונים;  
 לעגו עלי הנד יהודי  
 שתה והערל כפום יגונים.

מארץ מרחקים תבוא השמועה  
 מעמי עם כפוזר וכפורד  
 בארץ מאפליה ארץ רסיה  
 שם עמי כמושך וממורט.

בני בלי שם שואפים לדמים  
 נאספו שמה המונים המונים,  
 פחיות נפלו על יעקב התמים  
 וישקוהו מפורזים כפום היגונים.

הרגו זקנים, הנקו עוללים  
 שרפו בתיהם ביום השאון  
 בחוצות ורחובות שוכבים החלקים  
 נפוחי רעב וקודחי צמאון.

שָׁמַעְתִּי וּתְרַגְזוּ בְּמַנִּי וּקְרָבִי  
 אֹרֵךְ עֵינַי בְּסִתָּהּ אֲפֹלָה  
 מִרְעַת הָעַמִּים הִתְחַמֵּץ לִבִּי  
 וְאַשְׁתָּה לְשִׁזְרוֹן מִכּוֹס הַתְּרַעְלָה

וְאַשְׁתָּה לְשִׁזְרוֹן וְכּוֹס הַתְּרַעְלָה  
 שְׁתִּיתִי מִצִּיתִי עַד הַקִּבְצָעַת  
 לְשִׁכּוֹחַ נַפְשִׁי אֲזוּ הַחֲלָה  
 לְשִׁכּוֹחַ יְגוֹן עָמַל וּכְבֵּס.

פָּתַע קוֹל שְׁמַעְתִּי עוֹרָה,  
 עֵינַי פָּתַחְתִּי לְרֵאוֹת הָאוֹת  
 וְהִנֵּה לְנַגְדִי עוֹמֵד פּוֹרָה  
 מִלְּאֵךְ הַיָּקָב וּבְיָדוֹ הַכּוֹס.

בְּנֵת דְּרָבְתִי אֵלֶּה הָעֲנָבִים  
 בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נָאִם נְאוֹמִים  
 שָׁמָּה תִירוֹשׁ יִישִׁקּוּ הַיָּקָבִים  
 שְׁתֵּה וּרְוֵה מִכּוֹס הַתְּנַחוּמִים.

## 10

כִּסּוּל תִּרְכּוּן הָעֲנָבִים הִרְטָבו  
 בְּאַרְזֵי הַלְבָנוֹן שְׁרָשִׁיהֶם דִּבְקוּ  
 בְּעֵפֶר אֶרֶץ עֲנָשָׁנוּ עֲנָבו  
 וּכְבֹד גְּבוּרֵי אֲבוֹתֶיךָ יִנְקוּ.

## 11

שְׁתִּיתִי—וּכְשֶׁמֶן בָּאוּ בְּעֲצָמוֹתֵי  
 שְׁתִּיתִי כְּצִיתֵי כִּבּוֹם הַתְּנַחוּמִים  
 וּכְמוֹעַף בְּיַעַף עָבְרוּ תוֹלְדוֹתֵי  
 כִּי אָשׁוּב לְיַמֵּי עֲלוּמִים.

## 12

שְׁתִּיתִי וְהִנֵּה הַמְּלֶאךָ פוּרָה  
 אָמַר: שְׁתֵּה עוֹד, הַצְרוֹת שִׁבְתָּ  
 בְּיָמִים מִקֶּדֶם יִשְׂרָאֵל עוֹרָה  
 וּכְבוֹם הַתְּקוּהָ הַחֲמַת סִפְתָּ

## 13

כְּבוֹם הַתְּקוּהָ שְׁתִּיתִי לְרִדָּה  
 מִיַּן דָּרְכוּ בְּאַרְץ אֲבוֹתֵינוּ  
 בְּרַבְתִּי לְהִזָּה יְהִיָּה וְהִזָּה  
 כִּי עוֹד לֹא אֲבָרָה תְּקוּמָנוּ.

## צו דיא יאפאנעזער.

1

געהט מוטהיג, יאפאנעזער,

געהט מוטהיג צים קריעג,

נאטט, דער וועלט גרלעזער

וועט פיהרען אייך צום זיעג.

2

ער האט די שווערט פון "נקמה"

געגעבען אין אייערע הענד.

געהט מוטהיג צו דער סלקמה

דעם הימעלס ראכע ברענט.

3

וואו איז יעצט רוסלאנד'ס פלאטע ?

זיא איז צו שאנד אין שפאט,

אין סעערים טיעפע פלאטע

האט געזונקען זיי אויזער נאטט.

4

דאס פלוט, וואס איז געפלאסען

אין קישונגען און האמקעל רוט,



וואס יוניב האָבען פֿערנאַסען  
דאָס רופֿט יעצט רוסלאַנד'ס טױט.

5

געהט מוטהיג, יאָפּאַנעזער,  
צופֿרעכט די פינסטערע מאַכט,  
געהט מוטהיג יאָפּאַנעזער,  
גאָט פֿיהרט פֿאַר אײַך די שְׁלאַכט.

## הַזְכָּרַת נִשְׁמוֹת.

לזכר הנשמות הטהורות הללי קישינעוו אשר  
נפלו על מזבח סמל קנאת הדת ביום אחרון  
של פסח בשנת תרס"ג.

דורש דמים אותם זכר.  
(תהלים, ט')

בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב בַּשָּׁנָה הָעֵבֶרָה,  
בְּיוֹם אַחֲרוֹן לַחַג זֵבַן תְּרוּתָנוּ  
בָּאָה הַשְׂמוּעָה פְּסִיפָה וּמִעֲרָה,  
מֵאַנְקַת צַרַת גּוֹלֵי אֲחֵינוּ.  
אײַךְ שָׁם בְּאַרְץ רֵאסִיָּה,  
אַרְץ מְרֻשַׁעַת, אַרְץ הַדְּמִים;

בְּצִיר קִישִׁינְעוּ עִיר הוּמָה —

נָפְלוּ עָלַי יַעֲקֹב הַתְּמִים.

פְּרָאֵי צַר הַצּוֹרֵר, הַזִּיבֵי יַעַר,

בְּאַהֲלֵי שָׁם לַעֲשׂוֹת הַרְעוּ;

הָרְנוּ מִבְּחֹז זָקֵן וְנָעַר

וְנָשִׁים הָרוֹת בְּמָנָם בְּקָעוּ.

חֲבִיט שְׂדֵי עַל צַר וּמַעֲשֵׂי יָדָיו,

פּוֹעֵל פּוֹעֵל עָלַי אֲדָמָה;

לְגָקִים גִּקְמַת דָּם עֲבָדָיו —

עָשָׂה כַּמֶּזֶח הַרְבֵּ הַנְּקָמָה!

עַל רוּמָה הַבִּיא אָסוֹן כְּסוּפָה,

קָרָא מוֹעֵד לְשֹׁבֵר בַּחֲזָרָיו;

יֵאֱפָאן לָתֵם בְּמִלְחָמוֹת תְּנוּפָה

וּבְמִים צָלַל צִיּוֹ וְאֲדִירָיו.

\* \* \*

\*

יָדְעוּ הַצִּיּוֹת, יִסְפְּרוּ לַדּוֹרוֹת,

כִּי גִקְמַתְךָ לַחֲרֹב תִּגִּיבָם;

וְדָמִי עֲבָדֶיךָ, נְשָׁמוֹת טְהוֹרוֹת,  
בְּצֶל כְּנֹפֶיךָ עֲבִי-תִּסְתִּירֵם.

---

## וִירָוִי.

1

עַתָּה יָבוֹא יוֹמִי  
בְּצֶל תְּהַלֵּךְ בֵּיתִי  
קְרֵאוּ הַכֶּהֱן לְמִקְוָמִי  
וְלִפְנֵי אֲהַוְדָה חֲטָאתִי.

2

עַל חֲטָא חֲטָאתִי בְּזִדּוֹן  
בְּמִרְדָּא אוֹ בְּמַעַל  
לִי יִסְלַח הַאֲדוֹן  
דִּי צְבָאוֹת בְּשֵׁמִי מַעַל.

3

וְחֲטָא חֲטָאתִי בְּשׁוֹגְגָא  
בְּעֵינֵי נַם יִפְלֵא  
לְבִי יִמַּס בְּדוֹגְגָא  
וְנַפְשִׁי לֵא תִפְלֵא.

50

4

שָׁמָּה הַכּוֹסוֹת מְרַאִים  
וְלִבִּי הִלָּל כְּאֶבֶן  
מִי יָקוּם לִי מְרַעִים  
הַתִּנְצֵב עִם פּוֹעֲלֵי אָנּוּ ?

5

עוֹד יִשְׁנֶן עֲלָמוֹת  
שִׁפְתוֹתֶיהֶן לֹא נִשְׁקָתִי  
שׁוֹשְׁנִים מְאֻדְמוֹת  
וְדַדִּיהֶן לֹא חִבְּקָתִי.

6

אֱלֹהִי קוֹדֵר וְשָׂחוּם  
אֶעִיר יְלִיל פִּתְנִים  
כִּי שָׁכַחְתִּי שְׂכֹחַ  
הָעֲלָמוֹת עִם הַשׁוֹשְׁנִים.

\* \* \*

נִפְשֵׁי מְרָה תִצְעָקָה  
לְעֲשׂוֹת מוֹב שָׁכַחְתִּי  
וְאַתָּה כִּהֵן מוֹרָה לְצִדְקָה  
אָמֹר נָא לִי סְלַחְתִּי. \*

## MY CONFESSION.

(Written before my operation on  
blood poison in St. Louis.)

## 1.

When my day will come  
To wander in distress,  
The priest shall call to my home  
My sins to confess.

## 2.

The crimes I have committed  
With deliberation  
By the Lord will be omitted,  
Who promised us salvation.

## 3.

The sins I have done,  
Not conscious of the action,  
They have past and gone  
Without satisfaction.

## 4.

Before me the green table,  
The gamblers hullo aloud,  
And I am sick, not able  
To mix up with the crowd.

## 5.

There are still handsome maidens  
Whose lips I have not pressed;  
There are still beautiful flowers  
Which I did not caress.

## 6.

That this has my heart affected,  
It is full of remorse;  
That I have of late neglected  
The girl and the rose.

## 7.

I cry like an erring child  
From father's house driven,  
And thou, priest, good and mild,  
Speak out the word "forgiven."

---

## עֲקֵבֵי מִלְחָמָה שָׁלוֹם.

אִיוֹמָה הַמְלֻדָּמָה הִיָּה טוֹרֶפֶת  
 זְעוּמָה הַנִּקְמָה לְדָם שׁוֹאֶפֶת  
 אֲרוּרָה הַחֶרֶב תִּשְׁלֹף כַּתְעַר  
 תִּפְּוֵל עֵץ הַחַיִּים בַּסַּעַר.

אֶף מְלַחֲמַת חַיִּים בְּאֶרֶץ  
 בְּעַד הָאֲמַת תִּפְרוֹץ פָּרִץ  
 בְּנִגְהֵי הַדָּם יִצְלְלוּ בְעוֹפְרֶת  
 חִלָּאת הָעַם וְיָד נִאֲדָרֶת  
 וְדָרוֹר יִקְרָא יְהִל הָאוֹר  
 וּבְחֻשָׁק יִבְרָא מִירוֹת וְדָרוֹר.

## לְמַלְחָמָה.

שִׁיר אֲשֶׁר יָשָׁר הַמּוֹשֵׁל בְּיִשְׂרָאֵל.  
 אֲנִי שָׁלוֹם, וְכִי אֲדַבֵּר תָּמָה לְמַלְחָמָה.  
 (תהלים).

1

שָׁלוֹם בְּלִבִּי אֲשַׁנָּא דָּמִים  
 וּבְשָׁלוֹם אוֹכֵל לַחַיִּים לְאוֹרֶךְ יָמִים  
 אֲךָ פָתַע שָׁמַיִם קָדְרוּ,  
 בָּיִם וּבִיבְשָׁה סוּפוֹת יִסְעֶרוּ  
 הַמְּלַחְמָה הַחֲלָה, מְלַחְמַת הַחַיִּים,  
 נִסְתָּרוּ מִפְּנֵי הַרְבֵּי שָׁמַיִם.  
 לָמָּה ? וּמִדּוּעַ ?

5

לֹא בָנוּ הָאֲשָׁם תְּלוּי  
 לְכָל הָעַמִּים זֹאת נְלוּי,  
 דִּבְרָנוּ שָׁלוֹם הִפָּה לְמַלְחָמָה,  
 וְאֵל צָבָאוֹת יוֹשֵׁב רָמָה  
 הָרוּאָה לְלִבִּי, מִחֲשֻׁבוֹתֵינוּ יוֹדֵעַ  
 וַיַּעֲמֹד לִימִינֵנוּ לְפָנֵינוּ נוֹסֵעַ  
 שָׁם לְשָׂרֵי קָרֵב.



POEMS BY MUTSUHITO, EMPEROR  
OF JAPAN.

---

From The Independent.

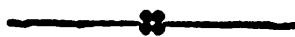
I.

My heart's at peace with all, and fain  
would I  
Live, as I love, in lifelong amity;  
And yet the storm clouds lower, the  
rising wind  
Stirs up the waves; the elemental  
strife  
Rages around. I do not understand  
Why this should be.

II.

'Tis surely not our fault:  
We've sought to be sincere in deed  
and word;  
We have exhausted every means to  
press  
A clear and truthful case, but all in  
vain.  
Now may the God that sees the hearts  
of men  
Approve of what we do!

לְשָׂרֵי קָרֵב צְעִירֵנוּ נִהְרֹו  
 גַם בָּאֵי בְיָמִים אֲזַנֵּם חָנְרוּ  
 הַזְקֵן שָׁם בְּשָׂרֵי תְרוּמוֹת,  
 יֶאֱסֹף הַגּוֹרָנָה יֶאֱלֵם אֱלוֹמוֹת,  
 יְחִישׁ עֵתִיחַת לְאָבוֹת וּבָנִים,  
 לְאֶרֶץ מוֹלְדֵתָם יִהְיוּ גַּאֲמָנִים.  
 לְאֶרְצָם אֶרֶץ הָאֱהוּבָה לִי־אֶפְאֵן.



## הַתְּקוּרָה.

1

כָּל עוֹד בְּלִבְךָ פְּנִימָה  
 נִפְשׁ יְהוּדֵי הוֹמְיָה,  
 וּלְפָאֲתֵי מְזַרְח קְדִימָה  
 עֵין לְצִיּוֹן צוֹפְיָה.  
 עוֹד לֹא אֶבְרָח תִּקְנֵתֵנוּ  
 הַתְּקֵנָה הַנּוֹשָׁנָה:  
 לְשׁוֹב לְאֶרֶץ אֲבוֹתֵינוּ,  
 לְעִיר בָּהּ דְּוֹד חָנָה.

## III.

They're at the front,  
 Our brave young men; and now the  
 middle-aged  
 Are shouldering their arms; and in  
 the fields  
 The old men gather in the abundant  
 rice,  
 Low stooping o'er the sheaves; all  
 ages vie  
 In cheerful self-devotion to the land.  
 Kyoto, Japan.

---

## HATIKVAH.

(Translated by H. S., in the Jewish Chronicle, Dec. 18, 1903.)

"Hatikvah" may fairly claim to have been raised by the Zionist party to the dignity of a national hymn. It is sung at all Zionist assemblies and its popularity has surpassed any expectations in this regard its author might have had of it. It is set to a melody that has in it something of the "haunting sadness of the centuries." The English version, which we now append, preserves the rhythm and the rhyming scheme of the original.

---

O while within a Jewish breast  
 Beats true a Jewish heart,  
 And Jewish glances turning East,  
 To Zion fondly dart,—  
 O then our Hope—it is not dead,  
 Our ancient Hope and true,  
 Again the sacred soil to tread  
 Where David's banners flew!

58

2

כָּל-עוֹד דְּמַעוֹת מֵעֵינֵינוּ  
יִזְלוּ כְּנֶשֶׁם נְדָבוֹת,  
וְרַבּוֹת מִבְּנֵי עַמֵּנוּ  
עוֹד הוֹלְכִים עַל קַבְרֵי אָבוֹת  
עוֹד לֹא אִבְדָּה.....

3

כָּל-עוֹד חוֹמַת מַחְמַדֵּינוּ  
לְעֵינֵינוּ מוֹפְעֵת,  
וְעַל חֶרֶבֶן מִקִּדְשֵׁנוּ  
עֵין אַחַת עוֹד הוֹמַעֵת;  
עוֹד לֹא אִבְדָּה.....

4

כָּל-עוֹד מִי הִרְדֵּן בְּגֵאוֹן  
מִלֹּא גְדוֹתָיו יִזְלוּ,  
וְלִים בְּנֶרֶת בְּשֵׁאוֹן  
בְּקוֹל הַמוֹלָה יִפְלוּ;  
עוֹד לֹא אִבְדָּה.....

5

כָּל-עוֹד שָׁמָּה עָלֵי דְרָכִים  
שַׁעַר יִפֹּת שְׂאֵיָה,

O while the tears flow down apace,

And fall like bounteous rain;

And to the father's resting place

Sweeps on the mournful train,—

O then our Hope, etc.

And while upon our eager eye

Flashes the City's wall,

And for the wasted Sanctuary,

The tear-drops trembling fall,—

O, then our Hope, etc.

O while the Jordan's pent-up tide

Leaps downward rapidly,

And while its gleaming waters glide,

Through Galilee's blue sea,—

O, then our Hope, etc.

And while upon the Highway there,

Lowers the stricken Gate,

וּבֵין חֲרָבוֹת יְרוּשָׁלַיִם

עוֹד בַּת צִיּוֹן בּוֹכֶינָה;

עוד לא אבדה.....

6

כָּל-עוֹד דְּמָעוֹת מְהוֹרוֹת

מֵעֵין בַּת עַמִּי נוֹזְלוֹת,

וְלִבָּבוֹת לְצִיּוֹן בְּרֹאשׁ אֲשֶׁמּוֹרוֹת

עוֹד תִּקְוִים בְּחֻצֵי הַלֵּילוֹת;

עוד לא אבדה.....

7

כָּל-עוֹד נְטִיפֵי דָם בְּעוֹרְקֵינוּ

רְצוּא וְשׁוֹב יְזֵלוּ,

וְעֵלֵי קְבָרוֹת אֲבוֹתֵינוּ

עוֹד אֲנִלֵי מַל יַפְלוּ;

עוד לא אבדה.....

8

כָּל-עוֹד רִגְשׁ אֶהְבֵּת הַלְּאוּם

בְּלֵב הַיְהוּדִי פּוֹעֵב,

עוֹד נוֹכַל קוֹזֵת גַּם הַיּוֹם

כִּי עוֹד יִרְחַמְנוּ אֶל זֹעֵם;

עוד לא אבדה.....

And from the ruins Zion's prayer

Upriseth passionate,—

O, then our Hope, etc.

O while the pure floods of her eyes

Flow for her People's plight

And Zion's Daughter doth arise

And weep the long, long night!

O, then our Hope, etc.

O while through vein in ceaseless

stream,

The bright blood pulses yet,

And on our Father's tomb doth gleam

The dew when sun is set!

O, then our Hope, etc.

Hear Brothers, mine, where e're ye be,

This Truth by Prophet won:

שִׁמְעוּ אֲחֵי בְּיַרְצוֹת נוֹדֵי  
 אֶת קוֹל אֶחָד חוֹזְנֵנו  
 כִּי בַק עִם אֶחָדוֹן הַיְהוּדִי  
 גַּם אֶחָרִית תִּקְוַתְנוּ!  
 עוֹד לֹא אִבְדָּה .....



## מִשְׁמַר הַיְרֵדוֹן.

בְּקוֹל רַעַם בְּשָׁמַיִם  
 קוֹל חוֹצֵב לְהַבּוֹת  
 קוֹל קוֹרֵא מִירוּשָׁלַיִם:  
 חוֹשׁוּ לְאַרְצֵי הָאֲבוֹת  
 לַיְרֵדוֹן לַיְרֵדוֹן אֲתִיו,  
 מִעֲבָרוֹת עֵינֵינוּ מִקְרוֹת,  
 מִמְּקוֹם נִהַר פְּלִנְיוֹ יְהִמְיוֹ  
 הַעֲמִידוּ שָׁם מִשְׁמֹרוֹת,  
 תִּרְבֵּנוּ לְדֹר וּלְאַרְצֵנוּ  
 בַּיְרֵדוֹן שָׁמָּה מִשְׁמֹרֵתְנוּ.



“Tis then our Hope shall cease to be  
With Israel's last son!”  
O, then our Hope, etc.

---

THE WATCH ON THE JORDAN.

---

Translated by Israel Zangwill.

I.

Like the crash of the thunder  
Which splitteth asunder  
The flame of the cloud,  
On our ears ever falling  
A voice is heard calling  
From Zion aloud:  
“Let your spirits’” desires  
For the land of your sires,  
Eternally burn.  
From the foe to deliver,  
Our own holy river,  
To Jordan return.  
Where the soft flowing stream  
Murmurs low as in dream,  
There set we our watch.

הַרְגֵעִי אֶרֶץ אֲהוּבָה  
 נַחֲנוּ לֵא נִרְנֵעַ  
 בַּל נִתְּנָה הַיּוֹת עֲזוּבָה,  
 עַת קוֹל שׁוֹפֵר יִשְׁמַע  
 בְּחַיֵּי־הָעוֹלָם נִשְׁבַּע  
 גַּם נִתְּבַע בָּהּ  
 עַת קוֹל שׁוֹפֵר יִשְׁמַע  
 אֲזוּ נִרְיָמָה דְּנַלְנוּ  
 חֲרַב לַד' וְלֶאֱרָצֵנוּ  
 בִּירְדוֹן שָׁמָּה מִשְׁמַרְתָּנוּ.

כָּךְ עוֹד בַּדָּג בְּמִיָּמֵי שָׁמָּה  
 גָּלְיוּ יַחַץ סִנְפִירוֹ  
 וְאַרְיָה יִנְזַק מִן הַרְמָה  
 בְּקוֹל רַעַם אֲדִירוֹ  
 כָּל עוֹד דָּם בְּעוֹרְקֵינוּ  
 בְּרָצוּא וְשׁוֹב יִזְלוֹן  
 וְעַל קַבְרֵי אֲבוֹתֵינוּ  
 אֲנִלִּי הַטַּל יִפּוֹלוֹן

## II.

"Rest in peace loved land,  
For we rest not, but stand,  
Off shaken our sloth.  
When the bolts of war rattle  
To shirk not the battle,  
We make thee our oath.  
As we hope for a Heaven,  
Thy chains shall be riven,  
Thine ensign unfurled.  
And in pride of our race,  
We will fearlessly face,  
The might of the world.  
When our trumpet is blown,  
And our standard is flown,  
Then set we our watch,  
Our watchword, 'The sword,  
Of our land and our Lord—'  
By Jordan then set we our watch.

## III.

"Yea, as long as there be  
Birds in air, fish in sea,  
And blood in our veins;  
And the lions in might,

תָּרַב לַדִּי וּלְאַרְצֵנוּ  
 בִּירְבֹן שָׁמָּה מְשַׁמְרֵתֵנוּ.  
 וְאִם מְצַפֹּן סוּפָה מֵעַר  
 הַמֶּזֶן לְאוֹמִים יִהְיֶינּוּ  
 דְבָרֵי רִיבוֹת שָׁם בְּשַׁעַר  
 לְמָה מְנוּ תִּבְעֵינוּ  
 לָנוּ אֶרֶץ אֲבוֹתֵינוּ  
 מֵאֵז מַעוֹלָם יִרְשָׁה  
 וּנְשַׁדֵּד אֶת אֲדָמָתֵנוּ  
 הֵא אֲתוֹת וּכְתִירֵישָׁה.

---

Leaping down from the height,  
Shake, roaring, their manes;  
And the dew nightly laves  
The forgotten old graves  
Where Judah's sires sleep,  
We swear who are living,  
To rest not in striving,  
To pause not to weep.  
Let the trumpet be blown,  
Let the standard be flown,  
Now set we our watch,  
Our watchword "The Sword  
Of our land and our Lord"  
In Jordan now set we our watch.

---

# משא דומה .

או

שיר של פנעים.

והחלומות שוא ידברו.  
(קהלת).

1

חלמתי צללי נטיו

בצעב פפה תייתי

בני ואשתי בכיו

כי מרום עלתה נשמתי.

2

תפלות קראו בגרון

אנשים אותי רחצו

אחר שמוני בארון

ואחרי המונים חצצו.

3

לבית מועד החיים

עלי כתר שאוני

וּבְקִבְרֵי — אָרְכוּ אַמְתֵּימִם

עֲמִקּוֹ שָׁם קְבֵרוֹנִי.

4

פָּתַע מְלֹאֵךְ דְּיוֹמָה

בָּא בַּיּוֹד בְּמַטְהוֹ

קְבֵרִי בְּקַע בְּמַהוּמָה

וּבְרוֹנוֹ נָתַן קוֹלָהוּ.

5

„שָׂמַךְ הַגֵּד גְּבֵר

הַנְּנִי שׁוֹעֵר דְּיוֹמָה

חֵיל פְּלַע בְּקִבְרֵי

יָקִיא כְּקַרְבוֹ פְּנִימָה”

6

עֲנִיתִי מִלֵּב מְעַמְקִים

אָמֹר לִי „סְלַחְתִּי”

מִפְּחַד קְבֵרִי מִחֲשָׁפִים

אֶת שְׁמִי שְׂכַחְתִּי.

7

פּוֹשַׁע, קָרָא, בְּלִיעַל,

לְמָה עָתָה תִּרְמְנִי

לפני כס־יה מעל  
בציצית ראשי הַבְּיָאָנִי.

8

השופטים בעיניהם קרצו.  
עלי חטאות ופשעים  
ומשפט יחד תרצו  
כי ארור בְּנֵי אֲרָפָאִים

9

מהר דחפוני למרחפות  
עלי בפימו ספקו  
גם שעירות תופפות  
עלי לפנימו תרקו

10

מבאבי זעם וחימה  
בצצנגם בשרי שרמו  
ותרשישים — אנשי אימה  
עצמותי לאש לקמו.

11

דמי גזל פנים  
וכבשורי לא שבועו



וּבְקוֹל הַרְנֵנָה שְׁפָתַיִם  
 הַיָּדָד עָלַי קְרָאִי

הַקִּיצוֹתַי — וְתִאֲחַזְנֵי חֲלֻחָה  
 בְּקִרְבֵי פֶעַם לְבָבִי  
 רְאִיתִי בְּדָם כְּנוֹלָלָה  
 הַשְּׂמָלָה עָלַי מִלְּבָבִי.

\* \*

\*

לֹא מִלְּאֲבֵי אֲשֻׁבָנִים  
 אֶת גְּוֵי קָחְצוּ  
 רַק פְּרַעוּשִׁים קִמְנִים  
 בְּלִיל דְּמֵי כִצּוֹ.

## תַּפְּלָה לְדִיקְרֵנוּסָא

חֵיא מִלְּאֲדַךְ חִסְמוֹנָה עַל הַפְּרִנְסָה.

1

לְהַפְּלֵתִי דִיקְרֵנוּסָא  
 וְאֵא שְׂמָעָה

נָא עָלַי חוֹסָה  
נִיאָדִי מְלֵא דְמַעָה.

2

טוֹסִי מְלֵא דְמַעַ וְנִיעָה  
מָנוּ לְמָה תִשְׁקֵנִי ?  
נָא מִנְדַךְ הַמְלֵאָה  
דִּיקְרֵנוּסָא פִרְנֵסִי

3

מִימֵי עֵלּוּמִים  
שְׁבַעְתִּי תְרַפּוֹת  
עָפוּ חֲלוּכּוֹת הַנְּעִימִים  
בְּצַפְרִים עָפוֹת.

4

מְלֵקֶת בְּצַבָּא  
לְבֵי הַבְּנֵי  
אִיךְ אֲדַנּוּל בְּרִבְבָּה  
וַיִּשְׂרָאֵל אָנִי ?

5

לְעִבּוּדָה לְמְלֵאָה  
הֲזֵרִי לֹא לְמִדּוּנִי

וכצל ההצלחה

בְּנוּחָה הַדְּרוֹנוּנִי.

6

לְתַפּוּשׁ קָסֶת וְעַט

לְרֵאוֹת טוֹב בְּעִמְלִי

אֶךְ נִימַע – וַיִּלְךְ – וַיֵּט

נוֹרָה יִשְׂרָאֵל נוֹרָלִי.

7

בֶּן חֲמִישִׁים לְבִינָה

הַיּוֹם הֵן אָנֹכִי

וּמֵאִין לְחֲמִי אָכִינָה

עַתָּה פֶּם לָרִיק פִּיחִי?

8

מֵלֶאךְ דִּיקְרָנוּסָא

נָא שְׁמַעֲנִי

נָא עֲלֵי חוּסָה

מִיִּדָה פְּרָנְסִנִי.

\* \*

\*

צַר לִי מְאֹד מְשׁוֹרֵר

לְבַעַת עֵמְדִיה

כִּי יִלֵּל תְּעוֹרֵר  
 יַעַן יַחֲסֹר לַחֲמִידָה.

מִדַּע עָלִי אֲדַמּוֹת  
 בַּתוֹהוּ פְּלִיתַת הַשָּׁנִים  
 הַתְּעַלְסֶפֶת עִם עֲלָמוֹת  
 יִשְׁחַקְתָּ עִם כְּנַף רְנָנִים.

אַחֲרַתָּ לָבוֹא בְּנִי  
 לֹא אוֹכַל מְאוּמָה תֵּת  
 הָאֵשׁ לֹא בִי  
 אַסְרַתָּ הַמוֹעֵד הָעֵת

לְעֵצְתִי לֹא תִשְׁמַעֲנִי  
 לֹא תִשָּׁבַע עֲמָלִים  
 לְהִיּוֹת בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ  
 גִּזְבֵּר עַל הַשָּׁקָלִים.

חשיר הוזה נרפס בחצבי בירושלים  
 בשנויים רבים לפי רוח העת והמקום  
 או כעשרים שנים.

## תפלה לתופר.

ובולם בלבוש חחלים ויחלופו.  
(חחלים)

1

עת נפשי נמבגעה  
בין מצולת החיים  
אז מרום התנשאה  
תעשה לה כנפים  
תראה לדעה יהיה ויהיה  
מנום ד' תשכרה  
ובשיר אז תשוררה  
נפש משוררים עוררה  
מנו שתו לרויה

2

אביט מטח ורום עיני אריכה  
יה אראה? - באהבת עולמים  
אלהי אהנה בלבי פניכה  
לרגעים יחדש לבושי הגולמים  
אראה התופר, ידיו לא ירגעו  
במקום מכוונות התריאה שמה

**MY PRAYER TO THE TAILOR.**

Motto: Thou changed them as  
clothes, and they are changed.

(Psalm.)

When my soul is sunken  
In World's mystery,  
She is God drunken,  
From the cup of poetry,  
And gets a new wing.  
By the cup of inspiration  
Reaches the highest elevation,  
From the same did drink.

I look below and above,  
Without me and within,  
The master with love,  
Working at his machine,  
Where at it pauseless, he spends,  
With thread of light blending,  
Old garments is mending,  
Time and space is spending,  
Where time and space rents.

וּפְתִילֵי אֹרֶךְ יָדוֹ תִרְקַמָּה  
 לְבוּשֵׁי הַגְּנוּיָה וְגַם הַנְּשֻׁמָּה  
 אֹתָם עַתּוּ וְזִמּוֹ קָרְעוּ.

## 3

הַגְּנוּיָה הַנוֹשָׁנָה בְּקִבְרֵי תִפְלָא  
 לְבַיִת הַתּוֹפָר אִזּוּ תִבְיָאָה  
 וּמִמָּנָה שְׁנִית – בְּעֵינַי יִפְלָא  
 בְּנֵר חֲדָשׁ תּוֹצִיא הַבְּרִיאָה  
 בֵּן כְּנֵי דוֹרוֹת עוֹלָמִים  
 הַתּוֹפָר יַעֲמֹד עָלַי עֲבוּדָתוֹ  
 יִתְפּוֹר יֵאָרֹז כְּפִתִילֵי אֲהַבְתּוֹ  
 יִתְפּוֹר בְּרוּחַב בְּעֵתוֹ וְחִכְמָתוֹ  
 יִחְלִיף לְחֻדָּשִׁים בְּלוּנֵי הַגּוֹלְמִיב.

## 4

הַתּוֹפָר נִפְלָא – אִסְפֵּר תְּהִלָּתְךָ  
 מִעֲשֵׂיךָ כִּי אֵד נִפְלָאִים  
 בְּגָרֵי הַיָּשׁוּן אָבִיא אֵלֶיךָ  
 לְתַפּוֹר הַבָּט, אֵלֶּה הַקְּרָעִים  
 אֵלֶיךָ שְׁחוּחַ וּמָה הַנְּנִי

The old body—rot in the grave,  
To Master Tailor is brought  
From destruction to be safe,  
From it a-new to be wrought,  
To mend it through and through.  
By the Master's skill,  
By His divine will,  
The machine working still,  
Is turned out anew.

Great Tailor, Thy praises I sing.  
See my body is bent,  
My old coat to Thee, I bring,  
By Thee to be mend,  
To old age is due,  
From tooth of time torn,  
From old age outworn,  
From its symetric shorn,  
Please make from it anew.

Chicago, May 8, 1904.

---



בְּגֵרִי שֶׁן הָעֵת אֶכְלָה  
 גַּם זֶקֶן וְנוֹתִי גִפְלָה  
 בְּגֵר גְּוִי כְּבָר פְּלָה  
 נָא בְּגֵר חֲדָשׁ הַלְבִּישָׁנִי.

## לְאֵף בְּרִי.

מלאך הממונה על הנשמים.

אף ברי ישרה לב. (איוב)

מְלֹאךְ הַנְּשָׁמִים

עֲבִים תִּטְרִים

וּבְקוֹלוֹת רַעֲמִים

יָמִים תִּגִּים

לְאַרְץ הַצְּבִי

עֲגִיבָה תִּסִּיעַ

נָא בְרִי

תִּפְלְתִי אֲשַׁמֶּיעַ

שִׁמָּה דְמַעוֹתִי

אִז בְּנִיאָדָה

עַל קִבְרֵי אֲבוֹתִי

תִּדְרִיךְ מִיָּמִיד

דְּמַעוֹתַי תִּפְלַחְנָה  
 יִמּוֹנְגוּ תִלְמִידָה  
 וַיִּמְעַפֵּר תִּצְמַחְנָה  
 שׁוֹשְׁנֵי יְשׁוּדָה  
 דְּמַעוֹתַי יִרְמִיבוּ  
 יִמְתִּיקוּ הָרְגָבִים  
 מִקָּהֶם יָנוּבוּ  
 גִּפְנֵי עֲנָבִים  
 מִלֶּחֶם אֲבוֹתַי  
 אֲשַׁתָּה לְרוּיָה  
 וּבְצֵל תְּמוֹרָתוֹ  
 גִּפְשֵׁי תִחְסֶיָה  
 גֵּא בְרִי  
 צִיר שְׁלוֹחַ  
 שָׁמַע לְפִי  
 וְעֲבִים תִּמְרִים  
 שִׁימָה דְמַעְתִּי  
 גֵּא בְּגִיאָדָה  
 וְעַל אֶרֶץ יִפְתִּי  
 הֶרֶק גִּשְׁמִיָה

השיר הזה שרתי בימי ילדותי בעיר זקאמשיב